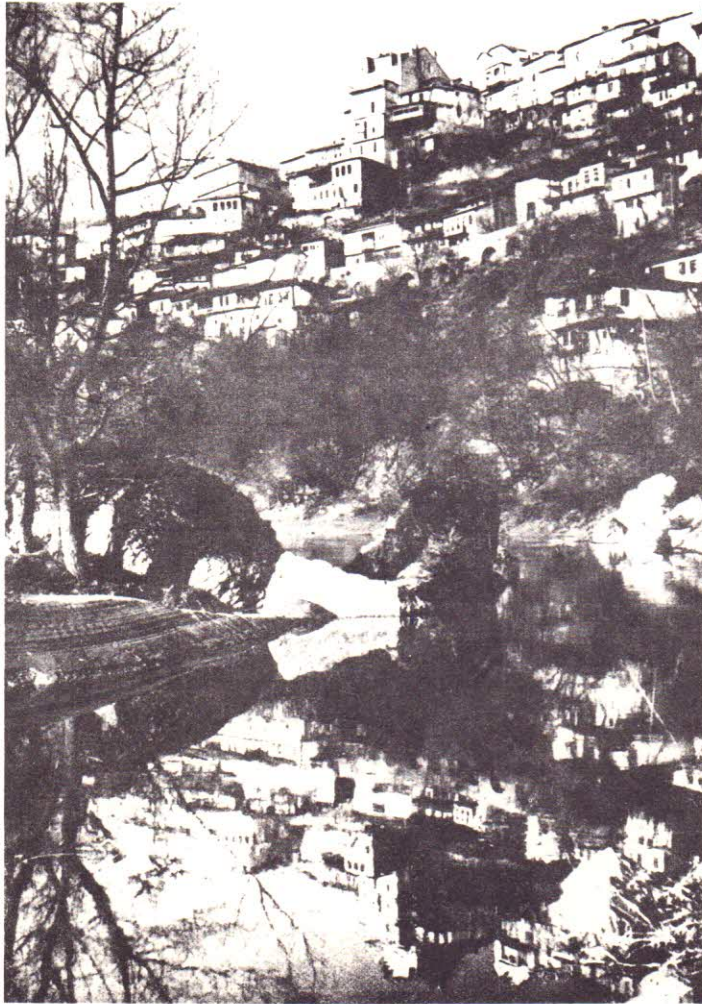

БОРБА®

THE INDEPENDENCE OF BULGARIA WAS PROCLAIMED IN
TIRNOVO
SEPTEMBER 22, 1908

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

JANUARY, 1989

Д-РЪ ИВАНЪ БАНКОВСКИ ПОЧИНА!

На 15 ноемврий 1988 г. въ Франкфуртъ, Германия, почина изтъкнатиятъ нашъ емигрантски деецъ д-ръ Иванъ Банковски, майоръ отъ запаса. Завърши единъ животъ, изпълненъ съ всеотдайна служба на българския народъ, на българскитѣ национални интереси и борбата срещу комунизъма.

Д-ръ Банковски е роденъ на 16 августъ 1911 г. Неговъ баща е прославениятъ генералъ Минчо Банковски, герой отъ Европейската война, който успѣшно спрѣ гръцкото настѣпление въ 1925 г. Както баща си, младиятъ Банковски се отдава

на военно поприще: завършва Военното училище и служи като генералъ-щабенъ офицеръ. Следъ 9ти септемврий 1944 г. той е активенъ въ борбата на опозицията противъ комунистическата властъ и презъ 1948 г. успѣва да избѣга нѣколко дни преди да бѣде арестуванъ.

При преминаването си въ Югославия, той бива задържанъ и прекарва повече отъ една година въ лагери и затвори. Презъ 1949 г. Банковски преминава италианската граница и се добира до така дълго мечтаната свобода. Неговитѣ преживѣлици въ Югославия изъ Титовитѣ затвори и въ емигрантскитѣ лагери на Италия сѣ сюжетъ на две негови книги, "Дни и часове" и "Новата Вавилонска кула". Д-ръ Банковски е авторъ също така на стихотворната сбирка "Далечъ отъ роденъ край", както и на книгата "Въ миръ и на война, военни скици".

Въ емиграция, бившия ген.щабенъ офицеръ Майоръ Банковски основа Съюза на бившето българско войнство въ изгнание и редактира неговия органъ "Български войнъ". Като публицистъ, той остави десетки статии и изложения, защищаващи съ жаръ българскитѣ национални интереси, заклеймяващи руското попълзновение въ България и това на нашитѣ съседи въ завладянитѣ отъ тѣхъ български земи. Той бѣ секретаръ на Координационния центъръ за информация и сътрудничество на българскитѣ организации въ емиграция.

Не по-малки сѣ заслугитѣ на д-ръ Банковски на международното поле. Той представяше България на различни международни конференции, като членъ на българската делегация къмъ свѣтовната Анти-комунистическа лига, където излагаше становищата ни и умѣло защищаваше нашитѣ интереси, въ меморандуми до Европейския съветъ и Амнести Интернационалъ, както и въ изложения и писма до чуждата преса, повдигайки въпроса за тормоза върху българитѣ въ поробенитѣ наши земи: Моравско, Македония, Тракия и Добруджа. Той бѣ цененъ сътрудникъ на нашето списание ГОРБА, както и на ЛЖЧЪ, ЗАВЕТЪ и други емигрантски издания.

Погребението на покойния бѣ извършено въ Франкфуртъ, Германия, на 24 ноемврий 1988 г.

Д-ръ Иванъ Банковски се пресели въ вѣчността. Но неговото дѣло и борческиятъ му духъ ще продължаватъ да живѣятъ между насъ и да ни окрилятъ въ борбата противъ комунизъма.

БОГЪ ДА ГО ПРОСТИ И ВЪЧНА ДА БЪДЕ ПАМЕТІТА МУ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА**БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.**

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дрчевъ - Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 38, брой 1

Книжка сто и първа

Януарий 1989

БОРБАТА ПРОДЪЛЖАВАД-ръ Николай Г. Алтънковъ
Председателъ на Б.Н.Ф.

Навършиха се 44 години отъ поробването на България отъ комунистическитѣ шайки и 41 години отъ основаването на Българския Националенъ Фронтъ. Изминаха 65 години отъ разгрома на комунистическото въстание отъ 1923 година и 56 години отъ създаването на Съюза на Българскитѣ Национални Легиони, най-масовата и борческа антикомунистическа организация въ новата ни история.

Вътре въ тѣзи нѣколко годишнини се корени същността, облика и силата на Б.Н.Ф. Нашата организация бѣ закърмена съ духа на национализъмъ, борба за свобода и антикомунизъмъ. Съ гордостъ можемъ да заявимъ и днесъ, следъ толкова години на борба, че нашитѣ идеали оставатъ непромѣнени и желанието ни да видимъ България отново свободна -- непоколебимо. Преди повече отъ 7 години покойниятъ нашъ председателъ, д-ръ Георги Паприковъ преутвърди целитѣ ни:

"Цельта на нашата Организация остава вѣчна и неизмѣнна още отъ първия денъ на основаването ѝ и до днесъ: освобождение-то на нашата Родина отъ комунистическото иго и създаване на една свободна, независима и правова държава въ етническитѣ граници на народа ни. Тази целъ е и остава пктеводната звезда презъ цѣлия трѣнливъ пхтъ на освободителното ни дѣло." /БОРБА, бр.84, ноемврий 1981 г./

Дългитѣ години на съществуване въ условията на непрекъснатата борба и преодоляване на всевъзможни препятствия сж оставили отпечатъка си върху насъ, както впрочемъ и всрѣдъ цѣлокупната емиграция. Голѣма частъ отъ ветеранитѣ на съпротивата не сж вече между насъ. Тѣхното отсъствие потвърждава необходимостта отъ постояненъ притокъ на нови сили, но, уви, сжщо напомня всинца ни за неотменимитѣ биологични закони отъ които всички зависимъ.

За честъ на Б.Н.Ф. единици бѣха тѣзи, които се поколебаха, умориха, или...измѣниха. Изненадващото -- по-скоро -- е въ факта, че тѣзи, които отпаднаха бѣха толкова малко на брой. Нали и народа казва че "Мнозина сж звани, ала малцина призвани".

